

БРАХНОВ Володимир Михайлович (14(27). 07. 1913, с. Мартинівка, нині Курської обл., РФ — 11. 04. 1983, Київ) — мовознавець. Чоловік [Ірини](#), батько [Віри Брахнової](#). Кандидат філологічних наук (1961). Закінчив

Київський університет (1941), курси при Військово-юридичній академії (1942). Працював на виробництві; від 1946 — в Інституті мовознавства АН УРСР: старший лаборант, молодший науковий співробітник (1947–63), старший науковий співробітник (1963–77). Досліджував українські [діалекти](#) та [фонетичні явища](#) української мови. Склав 19 карт до «Атласу української мови» (К., 1984).

Основні праці

Фонетичні риси говірок Переяслав-Хмельницького району на Київщині // Полтавсько-київський діалект – основа української національної мови. 1954; До акустичної характеристики північноукраїнських дифтонгів // Питання експериментальної фонетики. 1963. Вип. 1; Склад, його фонетична будова та складоподіл // Сучасна українська літературна мова. Т. 1. 1969; Явища асиміляції в консонантизмі української мови. 1970; Взаємозв'язок інтра- й екстралінгвістичних факторів у процесі розвитку мови // Філософські питання мовознавства. 1972 (усі – Київ).

[М. Г. Железняк](#)

Бібліографічний опис:

Брахнов Володимир Михайлович / М. Г. Железняк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-37663>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).